

ΠΡΩΤΟΔΙΑΚΟΝΟΣ

ΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ Ι.Ν.ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ & ΑΓ. ΠΡΩΤΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΥ

ΠΡΩΤΟΔΙΑΚΟΝΟΣ

Νοέμβριος 2021

Έτος 10^ο - Τεύχος

110

Διεύθυνση:

Κοιμ. Θεοτόκου 11
14565 Άγ. Στέφανος

Τηλέφωνο:

210 8141919

site:

www.agios-stefanos.gr

email:

grammateia

@agios-stefanos.gr

fb:

Enoria Agiou Stefanou

Περιεχόμενα

- Α) Σπουδαία πρόσωπα της Αγίας Γραφής (Π.Δ.)
- Β) Λειτουργική ορολογία (ΔΕ' μέρος)
- Γ) Το Μέγα Γερωνικόν
- Δ) Αγία Χαριτίνη
- Ε) Ακολουθίες μηνός

Άνακοινώσεις

Πρώτα ο Θεός, στο επόμενο διάστημα θα αρχίσουμε πάλι το πέμπτο στάδιο άγιογραφίας του Ναού μας. Θα ζωγραφιστούν τα σταυροθόλια στον κυρίως Ναό με μπουστά 32 Αγίων που δεν έχουν ήδη άγιογραφηθεί στον υπόλοιπο Ναό. Όπως πάντα θα υπάρξει δυνατότητα 6 δόσεων σε αντίστοιχους μήνες. Τηρείται προτεραιότητα κρατήσεων.

ΜΗΝ ΠΕΤΑΤΕ ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΜΑΣ ΚΑΠΟΙΟΣ ΑΛΛΟΣ ΙΣΩΣ ΤΟ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΝΑ ΤΟ ΜΕΛΕΤΗΣΕΙ

Έπιμέλεια Σύνταξη

π.Χρ.Θ.

Α) Γνωριμία με την Αγία Γραφή

«Μετά από την ανάγνωση των Γραφών, να αναγινώσκεις και τους θείους Πατέρες που είναι ερμηνευτές των Γραφών...διότι οι Πατέρες, αναπτύσσοντας τα κρυμμένα νοήματα των Γραφών φωτίζουν το νοῦ και κάνουν να γνωρίζεις εκείνα που πριν δεν γνώριζες».

(Άγ.Νικοδήμου του Άγιορείτου, Συμβουλευτικόν Έγχειρίδιον)

Σπουδαία πρόσωπα της Αγίας Γραφής (Παλαιά Διαθήκη) (Γυναίκες-άλφαβητικά)

23) Η ΔΙΚΑΙΗ ΡΕΒΕΚΚΑ (α' μέρος)

Ἡ Ρεβέκκα ἦταν κόρη τοῦ Βαθουήλ. Τὸ ὄνομα τῆς μητέρας της δὲν ἀναφέρεται. Παππὸς τῆς ἦταν ὁ Ναχώρ καὶ γιαγιά της ἡ Μελχά. Ἦταν ἀδερφή τοῦ Λάβαν, γυναίκα τοῦ Ἰσαὰκ καὶ μητέρα τοῦ Ἰακώβ καὶ τοῦ Ἡσαΐ. Τὰ στοιχεῖα αὐτὰ λαμβάνονται ἀπὸ τὸ βιβλίο τῆς Γενέσεως.

Ἡ Ρεβέκκα ἀναφέρεται γιὰ πρώτη φορὰ στὴ γενεαλογία τοῦ Ναχώρ, ἀδερφοῦ τοῦ Ἀβραάμ. Ἡ ἀγαπημένη τροφὸς τῆς Ρεβέκκας ἦταν ἡ Δεβώρα, ἡ ὁποία τὴν συνόδευσε στὴν Χαναάν.

Ἡ Ρεβέκκα βρισκόταν στὴ Χαρρᾶν, τὴν πόλη τοῦ Ναχώρ, ὅταν ὁ Ἀβραάμ ἔστειλε τὸ δοῦλο τοῦ Ἐλιέζερ νὰ βρεῖ νύφη γιὰ τὸν Ἰσαὰκ. Ὁ Ἐλιέζερ ἀφοῦ πῆρε διάφορα δῶρα, ἔφυγε γιὰ τὴ Μεσοποταμία, στὴν πόλη ὅπου κατοικοῦσε ὁ Ναχώρ, ὁ ἀδερφὸς τοῦ Ἀβραάμ.

Ὅταν ἔφτασε ἔξω ἀπὸ τὴν πόλη, πρὸς τὸ βράδυ, ἄφησε τὶς καμηῆλες νὰ ξεκουραστοῦν κοντὰ στὸ πηγάδι, ὅπου πήγαιναν οἱ γυναῖκες γιὰ νὰ πάρουν νερό. Κατόπιν προσευχήθηκε στὸν Κύριο νὰ τὸν βοηθήσει στὴν ἐκλογή. Ἡ κόρη ποὺ θὰ τοῦ ἔδινε νερό καὶ θὰ πότιζε τὶς καμηῆλες του, αὐτὴ θὰ ἦταν ἡ ἐκλεκτὴ ποὺ θὰ προόριζε ὁ Κύριος γιὰ τὸν Ἰσαὰκ.

Δὲν εἶχε ἀκόμα τελειώσει τὴν προσευχή του, καὶ ἐμφανίστηκε ἡ Ρεβέκκα ποὺ ἐρχόταν μὲ μιὰ στάμνα στὸν ὦμο. Ἡ κόρη ἦταν πολὺ ὀμορφή στὴν ἐμφάνιση καὶ κανέναν ἀντρας δὲν τὴν εἶχε ἀγγίξει. Κατέβηκε στὴν πηγή, γέμισε τὴ στάμνα της καὶ ξαναπέβηκε. Τότε ἔτρεξε ὁ δοῦλος νὰ τὴν συναντήσει καὶ τῆς εἶπε: «Ἄφησε μὲ νὰ πιῶ λίγο νερό ἀπ' τὸ σταμνὶ σου». Ἐκείνη ἀπάντησε: «Πιές, κύριέ μου». Καὶ πρόθυμα κατέβασε τὸ σταμνὶ ποὺ κρατοῦσε καὶ τοῦ ἔδωσε νὰ πιεῖ. Ὅταν πιά εἶχε πιεῖ ἀρκετά, τοῦ εἶπε: «θὰ φέρω νερό καὶ γιὰ τὶς καμηῆλες σου νὰ πιοῦν, νὰ ξεδιψάσουν». Ἐτρεξε καὶ πῆγε πίσω στὴν πηγή νὰ πάρει νερό γιὰ ὅλες τὶς καμηῆλες.

Ὅταν ποτίστηκαν οἱ καμηῆλες, ὁ δοῦλος πῆρε ἓνα χρυσὸ κρίκο γιὰ τὴ μύτη, βάρους μισοῦ σίκλου, καὶ δυὸ βραχιόλια γιὰ τὰ χέρια τῆς κοπέλας, βάρους δέκα σίκλων χρυσοῦ. Καὶ τὴ ρώτησε, «Πές μου, ποιανοῦ κόρη εἶσ' ἐσύ; Ὑπάρχει χωρὸς στὸ σπίτι τοῦ πατέρα σου γιὰ νὰ διανυκτερεύσω ἀπόψε;»

Ἐκείνη ἀπάντησε: «Ἐγὼ εἶμαι κόρη τοῦ Βαθουήλ, τοῦ γιοῦ ποὺ ἡ Μελχά γέννησε στὸ Ναχώρ. Στὸ σπίτι μᾶς ὑπάρχει καὶ χορτᾶρι καὶ ἄφθονο ἄχυρο. Ὑπάρχει ἀκόμα καὶ χωρὸς γιὰ νὰ περάσετε τὴ νύχτα».

Τότε ὁ ἄνθρωπος ἔπεσε στὴ γῆ καὶ προσκύνησε τὸν Κύριο: «Ἄς εἶναι εὐλογημένος ὁ Κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ κυρίου μου τοῦ Ἀβραάμ, ποὺ δὲν ἔπαψε νὰ δείχνει τὴν ἀγάπη του καὶ τὴν πιστότητά του στὸν κύριό μου. Κι ἐμένα ὁ Κύριος μὲ ὁδήγησε κατευθείαν στὸ σπίτι τοῦ ἀδερφοῦ τοῦ κυρίου μου».

Συνεχίζεται....

Β) Γνωριμία με την Λειτουργική ζωή της Εκκλησίας μας

Λειτουργική ορολογία [κατ' αλφάβητον λειτουργικό λεξικό] (ΛΕ' μέρος)

Μ

Μνημόσυνο(ν). (συνέχεια)

“Ομως και ο πλούσιος της παραβολής αναφέρει τῶς ἀδελφούς του, πού βρίσκονται στή γῆ και ἐπιθυμῶν νά σωθούν¹.

Πλέον τούτων ἡ σχέση μας μέ τις ψυχές πού ἔφυγαν γιά τή θριαμβεύουσα Ἐκκλησία ἐκφράζεται στόν λόγο τοῦ Κυρίου: «χαρά ἔσται ἐν τῷ οὐρανῷ ἐπί ἑνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι»².

Μιά εἰδική ἀναφορά εὐχῆς ὑπὲρ κεκοιμημένου ἔχουμε ἀπὸ τὸν Ἀποστολο Παῦλο. Μνημονεύει τὸν νεκρὸ πιστὸ Ὀνησιφόρο καὶ εὐχεται ἀβρεῖ «ἔλεος παρὰ τοῦ Κυρίου ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ»³ τῆς Δευτέρας Παρουσίας.

Πρὶν παραθέσουμε τίς μαρτυρίες τῶν ἀρχαίων Πατέρων πρέπει νά σημειώσουμε πῶς σύμφωνα μέ τις Πατερικὲς ἐρμηνεῖες, ἀ εὐχὲς ὑπὲρ τῶν τεθνεώτων καὶ μάλιστα ὅσες γίνονται κατὰ τῆ Θεῖα Λειτουργία ἀρχίζον ἀπὸ τοὺς Ἀποστόλους⁴.

Ἄς ἔλθουμε ὅμως στίς μαρτυρίες τῶν ἀρχαίων Πατέρων.

Ὁ Τερτυλλιανὸς λέει: «Κάνουμε θυσίες καὶ δεήσεις ὑπὲρ τῶν πεθαμένων, κυρίως κατὰ τὴν ἡμέρα τῶν γενεθλίων τους», δηλαδή τοῦ θανάτου τους⁵.

Ὁ Ὁριγένης ἀναφέρει: «Εἶναι δίκαιο καὶ ὠφέλιμο νά κάμνουμε δημόσιες προσευχές, μνημόσυνα ὑπὲρ τῶν ἀγίων»⁶.

Ὁ ἅγιος Κυπριανὸς Καρχηδόνος βεβαιώνει ὅτι ἀ Χριστιανοὶ θεωροῦσαν καθῆκον νά προσφέρουν θυσίες καὶ νά παρακαλοῦν γιά τοὺς μάρτυρες.

Ὁ ἅγιος Κύριλλος Ἱεροσολύμων σημειώνει: «Πιστεύουμε ὅτι ἔρχεται μεγάλη ἀνακούφιση σὰς ψυχές, γιά τις ὁποῖες ἀναφέρεται ἡ δέηση ὅταν τελοῦμε τὴν ἀγία καὶ φοιροδοέστατη θυσία»⁷.

Ἄς κλείσουμε μέ τις Διαταγὲς τῶν Ἀποστόλων, ἀφήνοντας τίς ἄλλες Πατερικὲς μαρτυρίες γιά τις ἄλλες παραγράφους αὐτοῦ τοῦ κεφαλαίου. Λένε, λοιπόν, ὁ Διαταγὲς τῶν Ἀποστόλων: «Νά συναθροίξετε στὰ κοιμητήρια, κάνοντας τὴν ἀνάγνωση τῶν ἱερῶν βιβλίων καὶ ψάλλοντας ὑπὲρ τῶν κεκοιμημένων μαρτύρων καὶ ὑπὲρ ὅλων τῶν ἀγίων πού πέθαναν ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τοῦ κόσμου, καὶ ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν μας, πού ἦταν πιστοὶ στόν Κύριο καὶ πέθαναν, καὶ προσφέρετε τὴ δεκτὴ εὐχαριστία τῶν ἀντιτύπων τῷ βασιλικῷ Σώματι τοῦ Χριστοῦ καὶ στίς Ἐκκλησίες σας καὶ στὰ κοιμητήρια, καὶ στίς κηδεῖες τῶν κεκοιμημένων νά τοὺς προπέμπετε ψάλλοντας ἔαν εἶναι πιστοὶ στόν Κύριο... Διότι ὅσοι πίστεψαν στόν Θεὸ κι' ἂν κοιμηθοῦν δὲν εἶναι νεκροί, ὅπως λέει ὁ Σωτήρας στῶς Σαδδουκαίου: «Γιά τὴν ἀνάσταση τῶν νεκρῶν δὲν ἀναγνώσατε ἀ γραμμένο, ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Θεὸς τοῦ Ἀβραάμ καὶ ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσαάκ καὶ ὁ Θεὸς τοῦ Ἰακώβ. Δὲν εἶναι λοιπόν ὁ Θεός, Θεὸς νεκρῶν, ἀλλὰ ζωντανῶν, διότι ὅλοι σ' Αὐτὸν ζοῦν»⁸.

Με τὸν καιρὸ οἱ δεήσεις καὶ τὰ Μνημόσυνα γιά τις ψυχές τῶν μαρτύρων καὶ τῶν ἀγίων ἀντικαταστάθηκαν μέ δοξολογίες καὶ ἑορτὲς στή μνήμη τους, ἐφόσον αὐτοὶ δικαιώθηκαν μέ τὸ μαρτύριο καὶ τὸν οὐσιαστικὸ βίον τοὺς ἐνώ οἱ δεήσεις καὶ οἱ θυσίες ἔμειναν γιά τοὺς λοιποὺς θνητούς.

Ἀπὸ τις πιὸ πάνω μαρτυρίες φαίνεται ὅτι τὰ Μνημόσυνα γίνονται

γιά τοὺς πιστοὺς καὶ ποτὲ γιά τοὺς ἀπίστους. Ἐπὶ σὶ πρέπει νά ξέρομε ὅτι ἡ Ἐκκλησία τελεῖ τὰ Μνημόσυνα γιά τις ψυχές ἀπελθόντων, μέ τὴν ἀπαραίτητη προϋπόθεση ὅτι αὐτοὶ οἱ κοιμηθέντες Χριστιανοί, ἂν καὶ ἦταν ἁμαρτωλοί, ὅπως ὅλοι ἐξ ἄλλου ἀνθρώποι, ὅμως δὲν ἀποκόπηκαν ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία, ἀλλὰ παρέμειναν μέσα σ' αὐτὴν μέχρι θανάτου. Διότι ἡ ἁμαρτωλότητα τῷ ἀνθρώπου, τὴν ὁποία ὁ ἄνθρωπος μπορεῖ νά συναισθάνεται καὶ νά ζητᾶ τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ, δὲν εἶναι ἐκείνη πού τὸν χωρίζει ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία, ἀλλὰ ἡ ἀμετανοησία καὶ ἡ θεληματικὴ ἀποκοπὴ τοῦ ἀπὸ αὐτὴν. Ἐπομένως, ἐκεῖνοι πού ἔφυγαν ἀπὸ αὐτὸν τὸν κόσμον, ὡς «δηλωμένοι ἄθεοι» ἢ αἰρετικοὶ ἢ ἀφορισμένοι ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία, εἶναι φανερό ὅτι ἂν μποροῦν νά ὠφεληθοῦν σὲ τίποτε ἀπὸ τις δεήσεις της. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ Ἐκκλησία μας δὲν δεῖται γι' αὐτοὺς ἀλλὰ τοὺς παραδίδει στὴν ἀνεξιχνίαστη κρίση τοῦ Θεοῦ.

Τὸ ἐρώτημα γιά τὴν ὠφέλεια ἀπὸ τὰ Μνημόσυνα καὶ τις ὑπὲρ τῶν κεκοιμημένων δεήσεις εἶναι καὶ τὸ σπουδαιότερο καὶ τὸ κέντρο τοῦ ὅλου θέματος.

Οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μᾶς ἀπαντοῦν μέ μιὰ φωνή, ναί! Μὲ τις δεήσεις καὶ τις ὑπὲρ τῶν κεκοιμημένων ἐλεημοσύνες παρέχεται σ' αὐτούς, λένε, κέρδος, ὠφέλεια, παρηγοριά, ἀνακούφιση, ἀνεση ἢ ὀνηση ὅπως συνήθως λέγεται. Σὲ καμμιὰ ὅμως περίπτωσιν μέ τὰ Μνημόσυνα δὲν γίνεται μετακίνηση ἀπὸ τὴν μιὰ κατάσταση τῆς τιμωρίας στὴν ἄλλη τῆς σωτηρίας, καθ' ὅσον μεταξύ των δύο καταστάσεων «χάσμα μέγα ἐστήρικται»⁹.

Συνεχίζεται...

¹ Λουκ. στ' 23

² Λουκ. ιε' 17

³ Β' Τιμ. α' 16

⁴ Βλ. PG 62, 204, ι. Χρυσόστομος

⁵ De corona militis, 3

⁶ Βιβλ. θ', Εἰς Ρωμ. ιβ

⁷ PG 33, 1116-1117

⁸ ΒΕΠΕΣ 2, 115-116

⁹ Λουκ. ιστ' 26

Γ) ΤΟ ΜΕΓΑ ΓΕΡΟΝΤΙΚΟΝ (ἀποσπάσματα)

ΤΟΜΟΣ Α΄ - ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ΄

Γιὰ τὴν κατάνυξη

Εἶπε ὁ ἄββᾶς Λογγίνος:

«Ἡ νηστεία ταπεινώνει τὸ σῶμα, ἡ ἀγρυπνία καθαρίζει τὸν νοῦ, ἡ ἡσυχία φέρνει τὸ πένθος, τὸ πένθος βαπτίζει τὸν ἄνθρωπο καὶ τὸν ἀπαλλάσσει ἀπὸ τὴν ἁμαρτία».

Ὁ ἄββᾶς Λογγίνος ἔχε μεγάλη κατάνυξη τὴν ὥρα τῆς προσευχῆς καὶ τῆς ψαλμωδίας του, καὶ μία φορὰ τοῦ λέει ἕνας μαθητῆς του:

«Ἄββᾶ, αὐτὸς εἶναι ὁ πνευματικὸς κανόνας, νὰ κλαίει ὁ μοναχός, ὅταν κάνει τὴν ἀκολουθία του;»

Καὶ ὁ Γέροντας τοῦ ἀπαντᾷ:

«Ναι, παιδί μου, αὐτὸς εἶναι ὁ κανόνας, ποὺ ἐπιζητεῖ ὁ Θεός. Βέβαια ὁ Θεὸς δὲν ἔπλασε τὸν ἄνθρωπο νὰ κλαίει, ἀλλὰ νὰ χαίρεται καὶ νὰ εὐφραίνεται καὶ νὰ τὸν δοξάζει, ὅπως οἱ ἄγγελοι, μὲ τὴν καθαρὴ καὶ ἀναμάρτητη ζωὴ του. Ὁμως ὁ ἄνθρωπος ἔπεσε στὴν ἁμαρτία καὶ γι' αὐτὸ εἶναι ἀνάγκη νὰ κλαίει, ἐνῶ ὅπου δὲν ὑπάρχει ἁμαρτία, ἐκεῖ δὲν ἔχει θέση τὸ κλάμα».

Εἶπε ὁ ἄββᾶς Παφνούτιος, ὁ μαθητῆς τοῦ ἄββᾶ Μακαρίου, ὅτι εἶπε ὁ Γέροντας:

«Ὅταν ἤμουν μικρὸ παιδί, μαζί μὲ ἄλλα παιδιά ἔβροσκα μοσχάρια. Κάποια μέρα πῆγαν νὰ κλέψουν σῦκα, καὶ καθὼς ἔτρεχαν, ἔπεσε ἕνα ἀπὸ τὰ σῦκα κι ἐγὼ τὸ πῆρα καὶ τὸ ἔφαγα. Ἀπὸ τότε, ὅποτε τὸ θυμᾶμαι αὐτό, κάθομαι καὶ κλαίω».

Διηγήθηκαν γὰρ τὸν ἄββᾶ Μακάριο τὸν μεγάλο ὅτι περπατώντας κάποια φορὰ στὴν ἔρημο, βρῆκε παραπεταμένο πάνω σὲ χῶμα ἕνα κρανίον νεκροῦ. Τὸ κούνησε λίγο καὶ τὸ φοινικένιο ραβδί τοῦ λέγοντάς του:

«Σύ, ποῖός εἶσαι; Ἀποκρίσου με».

Τὸ κρανίον τοῦ μίλησε καὶ εἶπε:

«Ἐγὼ ἤμουν ἀρχιερέας τῶν εἰδωλολατρῶν ποῦ παρέμειναν σ' αὐτὸν τὸν τόπο, κι ἐσὺ εἶσαι ὁ ἄββᾶς Μακάριος ποὺ ἔχει μέσα σου τὸ ἅγιον Πνεῦμα. Ὅποια ὥρα λοιπὸν σπλαχνίζεσαι αὐτοὺς ποὺ εἶναι στὴν κόλαση, παρηγοροῦνται λίγο».

Τὸν ρωτᾷ ὁ ἄββᾶς Μακάριος: «Καὶ τί λογῆς παρηγοριά ἔχουν;»

Καὶ ἀπαντᾷ τὸ κρανίον: «Ὅση εἶναι ἡ ἀπόσταση μεταξὺ οὐρανοῦ καὶ γῆς, τόση εἶναι ἡ φωτιά κάτω ἀπὸ μᾶς. Καθὼς λοιπὸν στεκόμαστε μέσα σὲ φωτιά ἀπὸ τὸ κεφάλι ὡς τὰ πόδια, δὲν εἶναι δυνατόν ὁ ἕνας νὰ δεῖ τὸ πρόσωπο τοῦ ἄλλου, γιατί ἡ ράχη τοῦ ἑνὸς εἶναι κολλημένη στὴ ράχη τοῦ ἄλλου. Ὅταν ὅμως προσεύχεσαι γιὰ μᾶς, βλέπει ἐν μέρει ὁ ἕνας τὸ πρόσωπο τοῦ ἄλλου».

Ἐκλαψε τότε ὁ Γέροντας καὶ εἶπε: «Ἀλίμονο στὴν ἡμέρα ποὺ γεννήθηκε ὁ ἄνθρωπος, ἐάν αὐτὴ εἶναι ἡ παρηγοριά τῆς κόλασης».

Δ) Γνωριμία με τοὺς Ἁγίους τῆς Ἐκκλησίας μας

Ἅγιοι Ἀνάργυροι Κοσμᾶς καὶ Δαμιανὸς υἱοὶ Θεοδότῃς, οἱ ἐξ Ἀσίας, 1 Νοεμβρίου

Οἱ ἅγιοι Ἀνάργυροι Κοσμᾶς καὶ Δαμιανός, πὰ ἑορτάζουν τὴν 1η Νοεμβρίου, ἦσαν ἀτάδελοι καὶ κατὰγονταν ἀπὸ τὴν Ἀσία.

Εἶχαν γονεῖς εὐσεβεῖς. Ὁ πατέρας τοὺς ὅμως πέθανε ὅταν αἱ ἅγιοι ἦσαν σὲ μικρὴ ἡλικία, καὶ τὴν φροντίδα τοὺς ἀνέλαβε ἕξ ὀλοκλήρου ἡ μητέρα τους, ἡ ἅγια Θεοδότῃ, ἡ ὁποία τοὺς γαλούχησε μὲ τὰ νάματα τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοὺς δίδαξε τὴν ἀγάπη πρὸς τὸν Θεὸ καὶ τὸν ἄνθρωπο. Ἡ ἅγια Θεοδότῃ πρέπει νὰ ἀποτελεῖ τὸ πρότυπο κάθε μητέρας ποὺ θέλει τὰ παιδιά της νὰ προκόψουν. Ἀλλὰ προκοπὴ δὲν νοεῖται χωρὶς τὴν ἀγάπη, τὴν ἀνιδιοτελεῖ ἀγάπη πρὸς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους ἀδιακρίτως. Γιὰ νὰ ἀγαπᾷ ὅμως κανεὶς ἀληθινὰ τοὺς ἀνθρώπους πρέπει πρῶτα νὰ ἀγαπᾷ τὸν Θεό, ἐπειδὴ ἡ ἀληθινὴ ἀγάπη εἶναι αὐτὸ τοῦ Θεοῦ. Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος συμβούλευε τὸν μαθητὴ τοῦ ἁγίου Τιμόθεο Ἐπίσκοπο Ἐφέσου, νὰ μελετᾷ καθημερινὰ τὸ Εὐαγγέλιον καὶ νὰ ζῆ σύμφωνα μὲ αὐτό, γιὰ νὰ προκόψει στὴν ζωὴ του καὶ ἡ προκοπὴ του νὰ γίνῃ φανερὴ σὲ ὅλους.

Οἱ ἅγιοι Ἀνάργυροι θεράπευαν ὅλους ἀνιδιοτελεῶς καὶ ἀδιακρίτως μὲ τὴν ἐπιστημονικὴ τους γνώση. Ἐκεῖ ὅμως πὰ οἱ ἀνθρώπινες δυνάμεις ἀδυνατοῦσαν νὰ προχωρήσουν, ἐπειδὴ κάποιες ἀσθένειες εἶναι ἀνίατες, θεράπευαν τὰς ἀσθενεῖς μὲ τὴν προσευχὴ τους. Ἀλλὰ γιὰ νὰ κρύβουν τὸ χάρισμα τῶν ἱαμάτων ποὺ εἶχαν λάβει ἀπὸ τὸν Θεό, λόγω τῆς μεγάλης τους ἀγάπης, προσποιούνταν ὅτι ἐθεράπευαν μὲ τὰ φάρμακα. Καὶ τὸ ἔκαναν αὐτὸ ἀπὸ ταπεινότητα, γιὰ νὰ μὴ θαυμάζονται καὶ ἐπαινοῦνται ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους. Ὅλη τους ἡ ζωὴ ἦταν διακονία, προσφορὰ καὶ θυσία στὸν βωμὸ τῆς ἀνιδιοτελοῦς ἀγάπης.

Ὁ βίος καὶ ἡ πολιτεία τῶν Ἁγίων μας δίνουν τὴν ἀφορμὴ τὸνίσουμε τὰ ἀκόλουθα.

Ἡ ἱατρικὴ ἐπιστήμη εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς καλλιέργειας τῆς λογικῆς, μὲ τὴν ὁποία ἐπροίκισε ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπο καὶ εἶναι διακονία πρὸς τὸν συνάνθρωπο. Οἱ γιατροὶ ἐπιτελοῦν λειτουργήματα καὶ γι' αὐτὸ πρέπει νὰ τιμῶνται, ἰδιαίτερα ἐκεῖνοι οἱ γιατροὶ, αἱ ὁποῖοι ἐμφοροῦνται ἀπὸ τὸ ἀγαπητικὸ καὶ θυσιαστικὸ πνεῦμα τῶν ἁγίων Ἀναργύρων.

Οἱ ἅγιοι Ἀνάργυροι ὑποδεικνύουν τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο πρέπει νὰ ἀσκῆται τὸ ἱατρικὸν λειτουργήματα. Δηλ., μὲ ἀγάπη πρὸς τὸν ἄνθρωπο, χωρὶς ταξικὲς διακρίσεις, μὲ πνεῦμα θυσίας, διακονίας καὶ προσφορᾶς καὶ πρὸ παντὸς καὶ κυρίως μὲ προσευχῆς.

Οἱ γιατροὶ ποὺ ἀγαποῦν τὸν Θεὸ καὶ σέβονται τὸν νόμον του, αὐτοὶ σέβονται καὶ ὑπολογίζουν τὸν κάθε ἄνθρωπο, ἀνεξάρτητα ἀπὸ ἀξιώματα, χρήματα καὶ κοινωνικὲς θέσεις, γιατί στὸ πρόσωπό του βλέπουν τὸν ἴδιον τὸν Χριστό. Ὁ ἄνθρωπος εἶναι εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ, ἀλλὰ ἰδιαίτερα ὁ φτωχός, ὁ ἐλάχιστος, ταυτίζεται μὲ τὸν ἴδιον τὸν Χριστό, ὁ ὁποῖος εἶπε τὸν γνωστὸν ἐκεῖνον λόγον, «εἰ ἐποιήσατε ἐν τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων ἐμοὶ ἐποιήσατε».

Ε) Προγραμμα Ακολουθιών Νοεμβρίου 2021

Κυριακή	Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	Παρασκευή	Σάββατο
31/10 Ἀρχιερατικός Ἑσπερινὸς ἑορτάζον παρεκκλήσιο Ἀγ. Ἀναργύρων Α. Νυμφῶν 6.00 μ.μ.	1 Ἀγ. Ἀναργύρων ᾠρθρος, Θ. Λειτουργία Ἀγιασμός ἑορτάζον παρεκκλήσιο 7.00 π.μ. *** Ἑσπερινὸς 5.00 μ.μ.	Οἱ ἐφημέριοι διακονοῦν στὸ Κοιμητήρι κάθε Σάββατο 11-12 π.μ. (ἐκτὸς ἀπροόπτου)	Κάθε Παρασκευή στὶς 6.00 μ.μ., γίνονται στὸ Ναό μας οἱ ἐβδομαδιαίες ὁμιλίες στὸ βιβλίο τῶν Πράξεων τῶν Ἀποστόλων.			6 Κοιμητηριακὸ Παρεκκλήσιο Ἀγ. Βαρβάρας ᾠρθρος Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ. *** Ἑσπερινὸς Κυριακῆς 5.00 μ.μ.
7 ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ' Λουκᾶ ᾠρθρος Θ. Λειτουργία 6.45 π.μ. *** Ἑσπερινὸς Ταξιάρχῶν 5.00 μ.μ.	8 Σύναξη Ἀρχαγγέλων ᾠρθρος Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ. *** Ἑσπερινὸς 5.00 μ.μ.	9 Ἀγ. Νεκταρίου ᾠρθρος Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.	Τὸ μυστήριο τῆς ἰ. ἐξομολογήσεως θὰ τελεσθεῖ στὶς 9/11 5.00 – 6.15 μ.μ. στὶς 23/ 11 ἀπὸ τὶς 10.00 π.μ.		12 ΜΕΓΑΛΗ ΑΓΡΥΠΝΙΑ ΑΓΙΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ 8.00--1.00	13 Ἀγ. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου *** Ἑσπερινὸς Κυριακῆς 5.00 μ.μ.
14 ΚΥΡΙΑΚΗ Η' Λουκᾶ ᾠρθρος Θ. Λειτουργία 6.45 π.μ.	15 ΑΡΧΗ ΝΗΣΤΕΙΑΣ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ Ἑσπερινὸς 5.00 μ.μ.	16 Εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου ᾠρθρος Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.	Τὰ Κατηχητικά μας Σχολεῖα λειτουργοῦν : <u>Σάββατο 4-5 μ.μ.:</u> Δημοτικό <u>Κυριακὴ 10.30-11.30 π.μ.:</u> Γυμνάσιο-Λύκειο			20 Ἀναστάσιμος Ἑσπερινὸς Εἰσοδίων 5.00 μ.μ.
21 ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΙΣΟΔΙΑ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ᾠρθρος Θ. Λειτουργία 6.45 π.μ.	22 Ἑσπερινὸς 5.00 μ.μ.			25 Ἀγ. Αἰκατερίνης ᾠρθρος Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.	26 Ἀγ. Στυλιανοῦ Ἀγ. Νίκωνος ᾠρθρος Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.	27 Ἑσπερινὸς Κυριακῆς 5.00 μ.μ.
28 ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΓ' Λουκᾶ ᾠρθρος Θ. Λειτουργία 6.45 π.μ.	29 Ἑσπερινὸς 5.00 μ.μ.	30 Ἀγ. Ἀνδρέου ᾠρθρος Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.	Μελετᾶτε τὴν ποῦ μοιράζεται κάθε Κυριακὴ τοὺς Ναοὺς μας.		ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ "Ὅσοι φέρνετε πρόσφορα καὶ εἰδικὰ ζυμωτὰ στὸ χέρι, παρακαλοῦμε νὰ τὰ προσφέρετε μαζί μὲ τὰ σχετικά πρὸς μνημόνευση ὀνόματα, τὴν παραμονὴ τῆς κάθε ἑορτῆς στὸν Ἑσπερινό.	